

BIBELSK TRO

Fritt, uavhengig tidsskrift på evangelisk-luthersk grunn

6/2023

32. årgang

Men da tidens fylde kom,
utsendte Gud sin Sønn,
født av en kvinne. Gal 4,4

I dette nummeret:

- Kristen kultur og julehøytiden
- Gud vil reise opp en profet som Moses
- Alderdommens trengsler

PÅ BIBELENS Stiftelse GRUNN

utgir tidsskriftet Bibelsk Tro

Formål og grunnlag:

Stiftelsens formål er å framme bibeltro kristendomsforståelse etter Guds Ord på den evangelisk-lutherske bekjennelsesgrunn. Stiftelsen skal på det grunnlag som er nevnt nedenfor ved litterær virksomhet og på andre tjenlige måter hjelpe til å utbre bibelsk forkynnelse og lære, slik at evangeliet kan nå ut til menneskene og nådegavene få sin naturlige funksjon. Likedan vil en vurdere religiøse og åndelige strømninger, bevegelser, tidsaktuelle tanker, ideologier og tiltak i lys av Skriften.

Grunnlaget for stiftelsens virksomhet er den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og Jesu og apostlenes skriftsyn, dvs. Skriftens vitnesbyrd om seg selv. Bibelen er Guds Hellige Ord, gitt ved den Hellige Ånds inspirasjon, troverdig og urokkelig, helt igjennom Guds Ord gitt i menneskelig språk.

Bibelens ord – slik det opprinnelig ble gitt – er uten feil og selvmotsigelser i alle sine uttalelser når det forstås i samsvar med dens egne forutsetninger. Skriftens ord må tolkes ved Skriften selv. Bibelen er Guds åpenbaringsord, gitt oss som veiledning til frelse og evig liv. Den er den eneste, sanne og fullt ut tilstrekkelige, klare og absolutte autoritet og norm i alle spørsmål som angår kristen tro, lære og liv.

Den evangelisk-lutherske lære som er nedfelt i Den norske kirkes bekjennelses-skrifter er i samsvar med Skriften og følgelig bekjennelsesgrunnlag for stiftelsens virksomhet. Sentralt i denne lære står overbevisningen om ”Skriften alene”, ”rettferdigjørelsen ved tro på Kristus alene” og den evangeliske kirkeforståelse som legger vekt på det alminnelige prestedømme og nådegavehusholdningen.

Styret:

Pensjonert lektor/cand. theol. Olav Hermod Kydland (formann), baker Erik Nordbø (nest-formann), tømrer Jostein Vedøy, eiendomsmegler Edvard Jekteberg og pensjonert prosjektleder Livar Wetteland

Varamenn: Pensjonert adjunkt Gunnar Holth, IT-rådgiver Jostein Berre, Mangor Goa, avd. leder Olav Stokka,

Rådet:

Lektor/cand.theol. Eivind Gjerde, pensjonert lektor/cand. theol. Arvid Joramo, sivilingeniør John Peder Samdal, pensjonert stålverksarbeider Kjell Magnor Kvalvåg, økonomileder Finn-Widar Knutzen, lektor/sivilingenør Kåre Nordpoll

Faste medarbeidere i Bibelsk Tro:

Forkynner Kjell Dahlene, pensjonert adjunkt Gunnar Holth, økonomileder Finn-Widar Knutzen, juridisk rådgiver Jan Endre Aasmundtveit, ekspeditør Immanuel Fuglsang (Danmark), pastor Henric Staxäng (Sverige), tømrer Eivind Ydstebø,

Angående Bibelsk Tro!

Det er anledning til å få Bibelsk Tro som pdf som vedlegg til e-mail. Dersom du ønsker det, vennligst oppgi ditt navn og adresse + din e-mailadresse til btpost@bibelsk-tro.no

BIBELSK TRO

Fritt, uavhengig tidsskrift
på evangelisk-luthersk
grunn

Redaksjon:
Eivind Gjerde
Olav Hermod Kydland

**Redaksjons- og
ekspedisjonsadresse:**
Postboks 67, 4349 Bryne
olav.kydland@lyse.net

Internett:
www.bibelsk-tro.no
btpost@bibelsk-tro.no

Abonnement og gaver:
Persokrossen 3
4046 Hafrsfjord
Bankgiro: 3290.07.77786
Vipps: 538699
Dansk bankgiro: 7620 7543588
Kasserer: Edvard Jekteberg
Mobil: 959 21 195
Utkommer 6 ganger i året.

Arsabonnement:
Norge og Norden kr. 180,-
Til andre land kr. 210,-
Skoleungdom kr. 160,-
Bibelsk Tros kassettjeneste
Mobil: 905 49 821

Redaksjonen er ansvarlig for alt som kommer fram i lederspalten. Konkrete synspunkter forøvrig står de respektive forfattere ansvarlig for.
Red. deler nødvendigvis ikke alle disse, men er ansvarlig for at ikke noe bryter med stiftelsens formål og grunnlag. Unntak fra dette kan være ytringer i klipp- og leserbrevspalten.

Ettertrykk kan skje ved kildeangivelse.

Layout: Jarle Goa
Trykk: Jæprint
Tlf: 952 99 844

Forsidebilde:
ukjent

Kristen kultur og julehøytiden	4
<i>Leder. Av Eivind Gjerde</i>	
En stor glede	6
<i>Andakt. Av Øivind Andersen</i>	
Juleklokker	7
<i>Sang. Av Olav Nergård</i>	
Adventstoner	8
<i>Advent. Av Gunnar Holth</i>	
Underet som engelene sang om julenatt	9
<i>Guds ord og løfter. Av Axel Lundholm Saxe</i>	
Et lys for dem som sitter i mørket	10
<i>Bibelforum. Av Gunnar Nilsson</i>	
En frelser er født	14
<i>Bokklipp. Av Ludvig Hope</i>	
I begynnelsen var Ordet	17
<i>Bokklipp. Av Guttorm Raen</i>	
Julen i påskens tegn	17
<i>Bibelforum. Av Kjell Dahlene</i>	
Gud vil opprise en profet som Moses	20
<i>Guds ord og løfter. Av Olav Hermod Kydland</i>	
Til forsamlingen i Skjæveland Misjonshus	
<i>Vitnesbyrd og tjeneste. Av Gunnar Holth</i>	21
Alderdommens trengsler	23
<i>Bokklipp. Av Ole Hallesby</i>	
Gamle brønner og gamle murer	23
<i>Bokklipp. Av Dag Risdal</i>	
Du kan ikke stille deg nøytral til Jesus Kristus	
<i>Åndssituasjonen. Av Kjell Skartveit</i>	25
Klippen	
<i>Bokklipp. Av Hans Erik Nissen</i>	27
Det nye Jerusalem	
<i>Bokklipp. Av Carl Fr. Wisløff</i>	28

"Og ennå han kommer til fattig og rik,
Det svakeste sukk han fornemmer.
Han hører i kjærlighet ravnenes skrik,
Og ingen av sine glemmer.
Det ville vår Herre oss unne."

(Nr. 647 v. 2 i Sangboken)

Kristen kultur og julehøytiden

Av EIVIND GUERDE

Bibelen viser med frydefull klarhet at Jesus Kristus, Guds egen Sønn, har betalt straffen for våre synder, seiret over Satan og døden og stått opp med seier fra de døde.

En dag skal Jesus Kristus komme igjen som Kongenes Konge og Herrers Herre. Han vil komme som seierherren og dommeren. Han vil dømme levende og døde. Satan, de onde åndene og alle menneskene som har forkastet frelsen i Jesus Kristus, skal dømmes og gå evig fortapt. Helt motsatt vil det gå med de menneskene som har latt seg frelse ved troen på Jesus Kristus. For dem vil denne dagen bli den største av alle dager. Jesu gjenkomst vil bli til evig frelse for dem som venter på ham.

Nå i julehøytiden vil vi minnes vår Frelsers første komme til jorden, samtidig som vi har blikket retter på Ham som snart skal komme igjen. Hebrerbrevet 9,27-28 sier dette så klart: *"Og likesom det er menneskenes lodd en gang å dø, og deretter dom, så skal og Kristus, etter å være ofret en gang for å ta bort mange synder, annen gang vise seg, ikke for syndens skyld, men til frelse for dem som venter på ham."* Når Jesus Kristus kommer til jorden for andre gang, vil Gud Far, Guds Sønn og den frelsest menighetenstå frem på den nye himmelen og den nye jorden som de store seierherrene. Det onde og de onde vil lide et katastrofalt og evig nederlag. Det gode og de freste vil oppleve en total og evig seier.

De onde vil gå under for alltid.

Det gode vil bestå for alltid.

Alle former for kultur som viser at det gode vil seire til slutt, reflekterer et kristent syn på tilværelsen. Alle former for kultur som hevder at det gode vil lide nederlag og at det onde og det mørke vil seire over menneskene, reflekterer et demonisk syn på tilværelsen. Dessverre preges vår tid av det siste. Vi lever i dag i en nyhedensk, avkristnet kultur i Norge. Frafalls- og forfalls-

kreftene dominerer i politikk, akademia, media og Den norske kirken.

En teolog og offiser i det norske forsvarset, hevdet i et foredrag at alle former for kultur, om det være seg musikk, litteratur, film, teater, dans eller ballett, som viser til eller gjenspeiler det kosmiske dramaet, vil bestå. Med det kosmiske dramaet mente han, kampen mellom Gud og Satan. Denne teologen og offiseren har rett. I det kosmiske dramaet står slaget om hvert enkelt menneske, om det skal bli frelst eller ikke. Gud ønsker å frelse alle mennesker. Satan ønsker å lede alle mennesker bort fra Gud. Han vil at de skal dele den evige pinen sammen med ham i helvetet.

Fra en side sett har Satan allerede tapt da Jesus Kristus betalte straffen for våre synder på korset. På korset led Satan et totalt nederlag: *"Han avvæpnet maktene og myndighetene og stilte dem åpenlyst til skue, da han viste seg som seierherre over dem på korset"* (Kolosserbrevet 2,15).

Men samtidig kjemper han desperat for å lede mennesker inn i et syndig liv og til sist evig mørke og pine.

Hva er en kristen kultur?

En kort definisjon av kultur, er at kultur er arbeid! Alle former for arbeid som menneskene i et samfunn utfører, viser kulturen til samfunnet. Kultur kan også defineres grundigere. En lærebok for ungdomsskolen definerer kultur slik: Kultur er summen av alt vi har lært. Den er ikke medfødt. Den består av verdier (hva vi synes er viktig og uviktig), vaner, ferdigheter og kunn-skaper. Disse verdiene, vanene og kunnskapene er overført fra generasjon til generasjon. Men selv om kulturen blir overført, er den i konstant forandring.

Dersom vi skal ta utgangspunkt i denne læreboken sin definisjon og legge den kristne troen til grunn, kan vi si at en kristen kultur er summen av alt vi har lært fra Bibelen, Guds Ord.

Den er ikke medfødt. Den kristne kulturen består av verdier, kunnskaper og ferdigheter som er lest ut av og avledd fra Bibelen, Guds Ord og som har påvirket samfunnet og det enkelte men-neskets syn på Gud, virkeligheten, mennesket og lov og rett. Disse verdiene, kunnskapene og ferdighetene er overført fra generasjon til generasjon.

I en kristen kultur er Gud, slik han er åpenbart i Bibelen, Guds Ord, den som skal tros på, æres, lydes og vises respekt. I en kristen kultur har enkeltmennesket, uavhengig av alder, kjønn, etnisk bakgrunn, hudfarge, intellektuelle evner, uendelig verdi og livet skal vernes om fra unnfangelse til naturlig død.

I en kristen kultur skal alt skapende arbeid være innviet til Gud og skje til ære for ham og til glede for andre mennesker.

Bibelens viktigste budskap om kultur er kulturoppdraget som ble gitt til Adam og Eva i Paradis: *“Og Gud skapte mennesket i sitt bilde, i Guds bilde skapte han dem, til mann og kvinne skapte ham dem. Og Gud velsignet dem, og Gud sa til dem. Vær fruktbare og bli mange og fyll jorden, og legg den under dere og råd over havets fikser og himmelens fugler og over alt levende som rører seg på jorden”* (1 Mos 1,27-28).

Menneskeheten ble kalt til å styre og råde over jorden som en Guds visekonge. Virkeligheten omkring oss skal vi se på som skapt av Gud. Syndfallet skjedde like etter at dette ordet ble talt, men fortsatt står dette ordet ved lag. Menneskeheten har dessverre sviktet i forhold til det å ta vare på jorden. Det ser vi rundt oss over alt. Men en dag skal Gud skape en ny himmel og en ny jord der rettferdigheit bor, og der all kultur er i fullkommen harmoni med hans vilje.

I lys av Det Nye Testamentet og Jesu frelsesverk, skal en kristen få lov til å forholde seg positivt til alt som er rett og godt. All byggende kultur kan en kristen få legge vekt på.

Et viktig ord i den forbindelse er Filipperebrevet 4,8: *“For øvrig, brødre: Alt som er sant, alt som er ære verd, alt som er rettferdig, alt som er rent, alt som er verd å elske, lat som folk taler vel om, alt som duger og er ros ved – gi akt på det!”*

Kristen kultur og julehøytiden

Befolkningen i Norge har vært sterkt påvirket av den kristne troen i over tusen år, og vi finner derfor mange elementer av kristen kultur i landet vårt enda. Men dessverre har frafallet fra kristen tro og etikk vært svært stort. Den norske befolkningen er i stor grad preget av det vi kaller en etterkristen eller nyhedskultur.

Men i møte med julehøytiden kommer restene av den kristne kulturen tydeligst frem. Mange mennesker møter til gudstjeneste på juleaften og ikkekristne kan til og med lese juleevangeliet i Lukas kapitel 2 på julekvelden.

Prester og predikanter har på julekvelden er utmerket anledning til å forkynne frelsens vei for tilhørerne. De kan forklare hvorfor Guds Sønn ble født som barnet i krybben. Han kom for å frelse. Han kom for å betale straffen for all verdens synd med sitt blod. Gud Far er hellig og tåler ikke synd, derfor måtte Jesus Kristus gi seg selv som det størst tenkelige offer for å bringe fred mellom mennesker og Gud Far.

Alt dette kan de rope ut for dem i benkeradene. Spørsmålet er om de gjør det. Vi som tror på Jesus Kristus og regner hele Bibelen som Guds hellige og ufeilbarlige ord, må uansett gjøre det. Vi skal få lov til å forkynne frelsens budskap for vår ektefelle, våre barn og barnebarn og de vi ellers møter. Det skal vi også få gjøre i vår nyhedskultur. Vi lar oss ikke true til taushet av verken myndigheter, den frafalne kirke eller onde mennesker. Vi forkynner og vitner helt til Jesus Kristus kommer igjen på himmelens skyer.

Guds Sønn er kommet til oss ned
Fra høye himmelrike
Fordi vi ingen råd oss vet
Der opp til ham å stige
Vår gjerning ei rettferdiggjør:
Men Kristus kommer, lider. Dør.
Han har oss himlen vunnet.

(Sangboka: Nr. 244) □

En stor glede

Av ØIVIND ANDERSEN

“Men engelen sa til dem: Frykt ikke! For se, jeg forkynner dere en stor glede – en glede for alt folket. I dag er det født dere en frelser, som er Messias, Herren – i Davids stad. Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe. Og med ett var det sammen med engelen en himmelsk hærskare, som lovpriste Gud og sa: Åre være Gud i det høyeste, og fred på jorden, i mennesker Guds velbehag.” Luk 2,10-14

Her kommer budskap fra himmelen om en stor glede for alle!

Hvor møter vi den ellers? Ingen steds. Det finnes gleder som er for rike, men ikke for fattige; for unge, men ikke for gamle; for friske, men ikke for syke. Men dette himmelske budskapet er en stor glede for alle.

For oss mennesker er en frelser kommet! Det er én som går inn i vår nød og tar den på seg, slik at vi blir fridd ut av nøden.

Vår nød er vår synd med alt den har ført med seg av ulykke, dom og straff. Én er kommet for å ta dette på seg og fri oss ut. Det er Kristus – Guds Salvede – han som Det gamle testamente forkynner, som nå ligger i krybben. Og ikke bare det: Han er Herren! Han er Gud selv!

Det går langt over vår forstand å fatte det! Men nettopp dette er den store glede!

I himmelen er det høyt vurdert, det som er skjedd.

En himmelsk hærskare – en skare som ingen kan telle – lover Gud for det som er skjedd, og forkynner det samtidig som et budskap til oss: – Åre være Gud i det høyeste! Og fred på jord blant mennesker som har Guds velbehag!

Med denne frelser er det fred mellom Gud og mennesker.

Hvor dette budskap blir hørt og mottatt, der er frelse og evig liv.

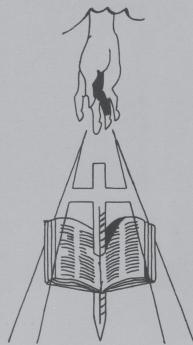
Har du tatt imot denne store glede?

(Fra andaktsboken “Ved kilden”, 25. desember. Lunde forlag, Oslo 1977) □

DAG RISDAL

LEVENDE FORKYNNELSE eller TOMME ORD?

Profetbudskapet i Bibelen
– og i forkynnelsen

NICO FORLAG

Bok:

“Levende forkynnelse
eller tomme ord?”

av Dag Risdal

Boka koster kr 50 + porto.

Se bestillingsinfo på s. 31.

Juleklokker

Av Olav Nergård

1.

Hør klokkeklangen
fra kirketårnet:
– et minne inn i de tusen hjem,
om englesangen,
om Guds enbårne,
om ham som fødtes i Betlehem.

2.

Hør klokken klinger:
Det er som toner
med ord fra Jesus – et nådens kall.
Hør, klokken bringer
fra din forsoner
et bud om frelse fra synd og fall.

3.

Så hør det, synder,
hør klokkeklangen,
hør julens gamle og glade bud,
som Gud forkynner.
Hør englesangen,
og kom tilbake til nådens Gud.

4.

I stille timer
du kjenner kallet,
du møter Frelserens åpne favn.
Og klokken kimer
med bud til alle.
Så kom i dag – kom i Jesu favn.

(Fra Bibelsk Tro nr. 6-1999)

Adventstoner

Av GUNNAR HOLTH

Advent betyr komme

Tekstene for 2. søndag i advent taler om at Jesus skal komme igjen for å dømme levende og døde.

En dag kommer Jesus tilbake for å hente hjem sin blodkjøpte brud. Det skjer ved bortrykkelsens herlige dag. For Guds barn burde hver dag være ei adventstid. Vi skulle være i daglig forventning for Jesu gjenkomst. Heb 10,37 sier: *“For ennå er det bare en ganske liten stund igjen, så kommer han som komme skal, og han skal ikke dryge.”* Det skal bli slik vi synger: “Frelseren kommer! Herlige sommer venter den trette, lengtende brud. Da får hun stige opp til Guds rike, iført den hvite skinnende skrud.” Han kommer i et nu, i et øyeblikk, ved den siste basun. Dette er Guds barns salige håp og samne trøst. Samtidig indikerer det også verdenshistoriens største skilsmisstedag. Den som forkaster Herrens frelse, vil da bli latt tilbake til dom og undergang.” (Eivind Flå)

Det var Sofus Anker Goli (1899-1970) som skrev sangen “Frelseren kommer!”, både tekst og melodi.

Han begynte som lærer ved Bibelskolen Bildøy, Bergen, i 1931 og overtok som styrer

i 1934, etter Nils Lavik, som ble på Stortinget. Anker Goli var først konstituert, senere fast tilsatt som styrer fra 1937 – helt til han sluttet i 1961.

Han vant seg et navn som forfatter og lærer. Og han hadde rike evner til å skape kontakt og prege miljøet på skolen, slik at alle fant seg til rette. Han gjorde et stort arbeid ved Bibelskolen, men han gjorde det ikke alene. Kona, Conny, var en aktiv medarbeider. Hun var husmor i 21 år. Sammen bygde de to en god heim for elevene.

“Anker Goli var en allsidig person. Under siste verdenskrigen var han aktivt med i det illegale arbeidet. Han elskte fedrelandet sitt, samstundes som han hadde eit ope syn utover landet sine grenser, ikkje minst til Amerika.” (Fra boka “Til Herrens ære” av Johannes Kleppa)

Nevnes må også Anker Goli sine rike gaver når det gjaldt sang og musikk.

En av de som hørte han, uttaler: “Han fengslet folk med ord og toner. En nydelig stemme og et fremragende pianospill!”

Jeg synger ofte på Anker Goli sin sang. Særlig denne bønnen: “Da når du henter Bruden som venter, løft også meg med dine i sky!”

Her er sangen:

Frelseren kommer! Herlige sommer venter den trette, lengtende brud.

Da får hun stige opp til Guds rike, iført det hvite, skinnende skrud.

Dagen vi bytter ørkenens hytter, blir det vel glede, jubel og sang!

Der i det høye skuer vårt øye det som vår Frelser lovet engang.

Trøsterik tanke: Jesus vil sanke sjelene hjem fra syndige jord.

Da skal vi fare oppad i skare, hjem for å benkes ved himmelens bord.

Framfor Guds trone bærer sin krone Bruden som ventet, lengtet og led.
Lykkelig hjemme, da skal vi glemme alt som på jorden trykket oss ned.

Ja, jeg må bede: Gjør du meg rede, rede ved aften eller ved gry!
Da når du henter Bruden som venter, løft også meg med dine i sky! □

Underet som engelene sang om julenatt

Av AXEL LUNDHOLM SAXE

I Jesaja 9,6 leser vi: “*For et barn er oss født, en sønn er oss gitt. Herredømmet er på hans skulder, og han skal få navnet: Under, Rådgiver, Veldig Gud, Evig Far, Fredsfyrste*”. Ikke bare ett, men flere overnaturlige navn eller karakteristikker blir her gitt den “sønn” som Jesaja profeterer om skal fødes. Og det første av disse navn/karakteristikker er altså “Under”.

For av alle under som Gud har gjort, så var det største underet at han lot seg føde som en av oss for å frelse oss fra synden, døden og djevelens makt. Slik det står i sangen “En underfull Frelser jeg eier” (Sangboken nr.71,v.4): “Av alle Guds undere blir meg Hans kjærlighets under dog størst”!

Under på under kjennetegner barnet som ble født julenatt!

Men dessuten, så var jo hele Jesu offentlige tjeneste i Israel preget av under. I Johs 3,2 står det at rådsherren og fariseeren Nikodemus sa til Jesus: “*Rabbi, vi vet at du er en lærer kommet fra Gud, for ingen kan gjøre disse tegnene som du gjør, uten at Gud er med ham*”. Og Jesus selv pekte på sine undergjerninger som et klart vitnesbyrd om at han var “den som skulle komme” (jfr. Matt 11,2 f).

Etter korsfestelsen ble hans tjeneste for oss kronet med oppstandelsens og himmelfartens under, og etter pinsedagen har “*Herren virket med og stadfestet Ordet ved de tegnene som fulgte med*” (Mark 16,20), og ved å “*åpne [menneskers] øyne, så de kan vende seg fra mørke til lys og fra Satans makt til Gud, for at de kan få syndenes forlatelse ...*” (Apg 26,18).

Jesu naturunder peker tilbake på skapelsens under

Noen av Jesu under var jo naturunder: vann til vin, metting av tusener med noen få brød og fisk, stillen av stormen på sjøen, vandring på

vannet. Slike under peker tilbake på skapelsen, der Gud “*talte og det skjedde. Han bød, og det sto der*” (Sal 33,9). De forteller oss blant annet, at de såkalte naturlover ingen grenser setter for Guds allmakt, for det er jo ham som har skapt også naturovene!

I Jobs bok svarer Herren selv til slutt “*Job ut av stormen*” (Job 38,1f), og da er det noen av skapelsens mange under han trekker frem, for å få Job til å skjonne hvor stor Guds kraft og makt faktisk er.

Det kan virke litt underlig, at dette er Guds svar til den lidende Job på dennes klage over Guds handlemåte med ham. Men Job skjønner hva Herren vil si til ham, nemlig at Gud er “*Den allmektige*” som “*kan alt, og at ingen plan er umulig å gjennomføre for [ham]*” (Job 39,34 f og 42,1f).

I en verden som på mange måter kan synes å være ved å gå helt av hengslene, så er dette viktig for oss å huske på – selv om skapelsens under selvsagt aldri vil kunne måle seg med frelserens under!

Siste ledd i englesangen julenatt gjaldt “*velbehags mennesker*”

Det var den frelseren det ble profetert om av Gud selv på syndefallets dag (jfr. 1 Mos 3,15) som “*en Herrens engel*” talte om til hyrdene på Betlehems marker julenatt, da han sa til dem: “*I dag er det født dere en frelser, som er Messias, Herren – i Davids by*” (Luk 2,11).

Hva denne frelsers frelse går ut på, blir utdypet i engleskarens etterfølgende lovsang –

Bestill Bibelsk Tro
for 2024 og få
nr 5 og 6 for 2023

men bare når oversettelsen av siste halvvers av Luk 2,14 avspeiler hva som faktisk står i noen av de eldste bevarte manuskripter av Lukas-evangeliet (og som av flere årsaker må være den originale teksten):

“Og med ett var det sammen med engelen en himmelsk hærskare, som lovpriste Gud og sa: Åre være Gud i det høyeste, og på jorden fred i velbehags mennesker” (Luk 2,13-14).

Støtte for dette synspunktet kan man blant annet finne i Tormod Vågens Bibelverkkommentar til det siste leddet i englenes lovsang, der han gjengir grunnteksten som “velbehags mennesker” og skriver: “Uttrykket betyr mennesker som eier Guds velbehag” (Lutherstiftelsens Forlag A.s og Lunde Forlag A.s, Oslo 1969, s. 38).

Engleskarens sang om “fred” siktet til frelsens store under!

Den siste halvparten av englenes lovsang

julenatt skal således sees i lyset av blant annet Hebr 11,6 a: *“Men uten tro er det umulig å være til behag for Gud”* og englenes sang om “fred” skal derfor uten tvil forstås slik som det står i Studiebibelens Lukaskommentar (Studiebibelen A/S, Ski 1988, s. 37):

“Den freden som det her er tale om, er den som oppstår når man kommer i et rett forhold til Gud, når man opplever syndenes forlatelse, Luk 1,77”.

Dypest sett siktet altså englenes sang julenatt til det frelsens under som Per Nordsletten synger om: “Vår store Gud gjør store under, / det største har han gjort mot meg / den dag han kastet mine synder / i nådehavet bakom seg, / og meg utvalgte til sin brud, / å du forunderlige Gud!” (Sangboken nr. 480, v. 1).

Halleluja, Halleluja! □

Et lys for dem som sitter i mørket

Av GUNNAR NILSSON

“Det folk som vandrer i mørket, skal se et stort lys: De som sitter i dødsskyggens land, over dem skal lyset stråle” (Jes 9,2).

Mørket er en forutsetning for å se lyset. Det folk som vandrer i mørket – det er vi! Det er Adams barn. Den dagen du spiser frukten fra treet skal du dø. Adam døde. Vi arver Adam. Adam fikk en sønn, ikke i Guds bilde, men i sitt bilde. Vi er de som vandrer i dødsskyggens land. Men da er det jo oss disse ordene gjelder!

Også gjeterne på Betlehems marker vandret i dødsskyggens land. Men så fikk de et budskap – et budskap fra en engel. Jeg kommer til dere med bud om en stor glede! Det var engelens ord til gjeterne, og det er også ordet til oss i dag. Uansett hvordan vi har det. Men forstår vi det?

Hvordan er det med oss, har vi fortsatt

forundring og glede i hjertet når vi hører juleevangeliet, eller har vi hørt det så mange ganger at det er helt selvsagt? Er vi fortsatt, som Mika, forundret: *“Hjem er en Gud som du, en Gud som tar bort misgjerning?”* (Mik 7,18). Eller synes vi det er selvsagt?

Vi har forberedt julen en stund, kanskje lenge og ønsket oss julegaver som om vi var barn. Julen kommer altså ikke overraskende. Det var annerledes første gangen. Om kvelden, den første julenatten, gikk solen ned som vanlig over Betlehems marker. Gjeterne gjorde seg klare for enda en våkenatt. De gjorde opp ild, tvinnet fillene omkring seg i nattekulden. Over dem var den klare nattehimmelen. Det var akkurat som vanlig, en vanlig natt som alle andre netter. Ikke et eneste menneske tenkte at denne natten hadde tiden nådd det punktet som hos Gud kalles tidens

fylde. Men plutselig, mens de var opptatt med det de alltid var om natten, skjedde det uventede. Plutselig ble det lyst midt på natten. Hva er det som hender? Hvor kommer lyset fra?

Dette kunne like gjerne være beskrivelsen på hvordan det skal være når Jesus kommer igjen. Det som vi kanskje skal oppleve. Midt i det vanlige. Hva er det som hender? Akkurat i det du løfter kaffekoppen opp mot munnen eller i det du tar tak i dørhåndtaket for å gå ut på en spasertur. Så uventet. Hva er dette for et lys?

Jesu fødsel

Nå vender vi tilbake til Betlehems marker. Hva var det for en lyd som hørtes? Var det en røst som drønnet? Da stod plutselig en Herrens engel der. Da ble gjeterne redde. Men engelen hadde et budskap, det mest vidunderlige budskap som noen gang er forknytt. Og det var så enkelt. Det var så rent barnslig kan vi si, slik at et barn kunne fatte det, ja, naturligvis gjeterne også. Det var ikke et budskap bare for de lærde teologer i Jerusalem. Nei, det var et budskap til alle. Og likevel kan vi si at de som anså seg som de klokreste, de kunne ikke ta imot det. *"I dag er det født dere en Frelser, som er Messias, Herren!"* (Luk 2,11).

Hva er det engelen sier? Han sier det ufattelige, at Gud har blitt menneske. Ja, det var sikkert med engelen som med profetene, de måtte mange ganger si ting som de ikke begrep, som de ikke forstod. Vi leser at også englene vil få skue inn i frelsens under som Gud har ordnet for oss mennesker.

Men hva var det han sa? Skal vi forsøke å si det på vårt fattige språk? Den evige Gud som har skapt alt, alle verdener, myriader av stjerner og galakser, han har selv steget ned på et støvkorn i rommet, som vi kaller jorden. Han har selv kommet ned. Han som ikke noe menneske kan se og leve, han som ingen har sett eller kan se. Han som ikke har kommet i sin egen herlighet, som ingen dødelig kan tåle, Han er her i menneskeskikkelse. Og ikke bare det. Han er virkelig et menneske. Han ble født her til jorden som et hvilket som helst barn. Nei, ikke riktig det, men som et meget fattig barn. Det kan sies rett ut, slik mennesker som kan regne, sier det: Et uekte barn! Han ble født for tidlig! Slik minnes mennesker. Det får han bære hele livet. Vi er ikke født i hor sier jo fariseerne til ham – altså til forskjell fra deg.

Han ligger svøpt i ei krybbe. Han drikker av sin mors bryst. Han pludrer. Han, den allmektige, hvilkens makt ikke har noen grenser, han er hjelpestøt, han blir pleid og stelt. Den allmektige, allvitende, opphavet til all kunnskap, skal lære seg å gå, lære seg å snakke. Han som er Herre over alt skal lære lydighet!

Kunne gjeterne fatte det? Nei, det kunne ingen fatte. Ja, de fattet nok ikke hvor urimelig alt egentlig var. De bare hørte og trodde. Og det var så fantastisk at de liksom glemte dyreflokken og sa, la oss nå gå til Betlehem og se alt det vi har hørt. Først høre og tro, og så se. Ikke bare høre tale om Jesus, men selv få møte ham. Han er i en stall, kanskje i en grotte på Betlehems marker. Han er her, slik at hvem som helst kan møte ham. Den fattigste kan møte ham.

Bibelsk Tro sin kassettjeneste

Det ligger nå 3000 taler av blant andre Øivind Andersen, Carl Fr. Wisløff med mange flere av de gamle gode forkynnerne for gratis nedlasting.
Også alle møtene på Skjæveland Misjonshus blir tatt opp og ligger der.
De ligger under "Nye taler" og "Talearkiv."

Hvorfor ble han ikke født på slottet?

Men det er jo så merkelig, hvorfor fødes han ikke i et palass i Jerusalem? Ja, hvorfor ikke? Forstår du hvorfor? Han fødes på en plass der hvem som helst kan finne ham. Hvordan hadde det vært om han hadde blitt født på slottet? Da kunne aldri gjeterne ha kunnet komme til ham. De hadde vært utestengt. De fattige fillefantene, de hadde ikke kommet nær palasset. Ja, de hadde kanskje ikke engang sluppet inn i herbergene i Betlehem, om det hadde vært plass til Jesus der. Men nå var alle plasser opptatt i Betlehem, og så ble en stall, en grotte, Jesu fødepllass. Det kan minne oss på hvordan det er i dag også, når Jesus vil komme og fødes i menneskers hjerter. Da er det fullt i de fleste hjertene. Det er så mange som har tatt inn der. Det er så mange begjær og pasjoner i hjertet at det er fullt, og så får ikke Jesus plass.

Men tenk så enkelt det var nå, en stall. Ingen vakter utenfor som hindret en. Og gjeterne var nok hjemmevante der. De hadde tilbragt mangen en natt i grottene rundt Betlehem. Det kunne de gå. Der kunne de tilbe den nyfødte frelseren som lå i en krybbe. Det var så jordnært, så vanlig, men så stort!

Julen er en lysets høytid

Julen er jo for oss en lysets høytid, en glede-høytid, og det er rett at det er slik. Men vi tenker kanskje ikke så mye på hvordan det var for dem som var med den første julen. Først har vi jo keiser Augustus og landshøvdingen Kvirinius. De nevnes for at vi skal vite at dette hendte en gang i historien. Det er ikke som et eventyr der det heter, at en gang, i et land langt borte, hendte det ... Hvilket land? Jo, øst for sol og vestenfor måne, ingen vet. Og når? Ja, en gang for lenge siden. Nei, Bibelen er ikke en lærebok i biologi eller historie, får vi ofte høre. Jo, den er det også, skjønt den er mye mer. Det var da keiser Augustus var på tronen. Det var han som ordnet med skatteininkrevingen, for ellers hadde ikke Jesus blitt født i Betlehem, slik profetene hadde sagt at han skulle. Men

for Josef og Maria var det nok ikke så muntert å gi seg ut på en så lang reise nettopp da barnet skulle bli født. Og tenk når de endelig kom til Betlehem og skulle få hvile, så er alle herberger stengt for dem. Det hjalp ikke at Maria skulle føde snart. Nei, det var stengt! Og så føde i en stall, og snekkeren Josef som ikke hadde fått laget noen vugge. Nei, det ble en krybbe og litt halm som var Jesu første seng på jorden. Alt er jo så fattigslig, så tarvelig. I det hele tatt ikke slik som vi ser det i ei julekrybbe. Der ser det jo så koselig og varmt ut. Men slik var det ikke, det var ikke det grann koselig. Men det hele begynte jo tidligere. Maria var trolovet med Josef. Men før de kom sammen, viste det seg at hun var fruktsomelig gjennom Den Hellige Ånd. Men hvem i all verden ville tro på det? Ingen. Jo, muligens Elisabet og Sakarias. Vi vet ikke. Men i alle fall kunne ikke den mannen som Maria elsket tro på det. Han trodde at hun hadde vært utro. Ja hvem skulle ikke trodd det. For Maria var det sikkert ikke lett. Å si at en engel hadde kommet til henne – vi vet nok hvordan det går til når jenter blir med barn.

Hun er uskyldig, men ingen tror henne. Å lide uforskyldt, det er ikke det letteste. Hvordan skal det gå med henne? Hva tenker hun? Ja, Skriften forteller ikke om det. Vi kan bare forsøke å forstå Marias vanskeligheter. Ja, så tenker jo Josef, som ikke vil sette henne i vanære, på å skille seg fra henne i hemmelighet. Men vanæren, den skulle jo komme likevel.

Josef får besøk av en engel i en drøm. *“Josef, Davids sønn! Frykt ikke for å ta Maria, din hustru, hjem til deg. For det som er unnsfanget i henne, er av Den Hellige Ånd. Hun skal føde en sønn, og du skal gi ham navnet Jesus, for han skal frelse sitt folk fra deres synder. Alt dette skjedde for at det skulle bli oppfylt som Herren hadde sagt ved profeten: Se, jomfruen skal bli med barn og føde en sønn, og de skal gi ham navnet Immanuel – det betyr: Med oss er Gud”* (Matt 1, 20-23).

Ja, slik begynte det da Jesus kom til verden.

Det var vanskeligheter fra begynnelsen av. Og det fortsatte. Kort tid etter fødselen måtte Maria og Josef ta med seg Jesusbarnet og flykte utenlands, for livet hans var truet.

Det vi med rette har gjort til en lysets høytid, den inneholder så mye vanskeligheter og mørke da det hendte. Det ser så koselig ut med en julekrybbe med alle dyr og hyrder og alt sammen når vi ser det inne i varmen og lyset, men det var annerledes i virkeligheten. I særdeleshet for Jesus. Men det skjedde. Det skjedde mens Augustus satt på keisertronen og Kvirinius var landshøvding.

Jesus er gaven

Jeg kan ikke fatte at verdens Herre fornedret seg for å kunne redde meg og for å kunne bli min Frelser. Ja, hva skal jeg gjøre. Jeg har bare min fattigdom, min hjelpebossethet og min synd. Men han kom ikke for å få, men for å gi. Og så spør han i dag om jeg vil ta imot, ta imot hans fullkommenhet. Da hyrdene hørte hva som hadde skjedd, gikk de straks til stallen for å se. Så er spørsmålet: Vil jeg gå til Betlehem for å se? Se hva som har skjedd. Falle ned for Ham, så han får fødes også i mitt hjerte. Å ha fått en så stor gave, og ikke ville ta imot den – så dåraktig vil jeg ikke være, selv om de fleste er det. Å ha blitt vist en så stor kjærlighet, og så skyve den fra seg. Å ha blitt vist en så stor skatt, men ikke forstå dens verdi. Gå i sin fattigdom, selv om man har rett til himmelens rikedom. Nei, så vil jeg gå til Betlehem og gi, gi alt jeg har, min synd, min fattigdom, meg selv. Det er ikke mye å gi, men det er jo det han vil ha. Du skal gi ham navnet Jesus, for han skal frelse sitt folk fra deres synder!

Jesus er din Frelser

En stall i Betlehem – så annerledes i forhold til tempelet i Jerusalem, med sine fine guds-tjenester. Det begynte i ringhet med stallukt. Men det passer. Det lukter ikke godt rundt oss

syndere. Nei, vi får komme som skitne fillefanter til stallen. Og slik var det også i fortsettelseren av Jesu liv. Visstnok var det framgang en tid, men siden snudde det. Hvem holder ut å høre på ham? Slik sa man, og så gikk man hjem. Det luktet fortsatt stall. Og så korsfestelsen til slutt. Tortur, svette, blod og pine. Det var ikke vakkert, det var så jordnært. Med det var vakkert, for det var Guds Sønn som av kjærlighet døde for meg og for deg, som led vår straff. Han bar den Guds vrede som er over meg på grunn av min natur, min synd. Så rant Hans blod som soningsmiddel, for uten blodsutgytelse gis ingen forlatelse. Men nå gis det. Kom nå med din synd, ditt smuss, din urenhet og rens deg i hans blod. Bekjenn for ham din tro! Ja, så får også du del i lyset, og så vet du hvor du går!

Men han ble ikke født bare for å være vår frelser den første gangen vi kom til ham som hjelpebosse syndere. Han er ikke heller frelser for dem som bare har medgang i livet og synes å få alt til å lykkes. Han er vår Frelser alltid, også for dem som ikke får til ting slik de vil, men som hele livet behøver hjelp, igjen og igjen. Også denne julehelga er han slik.

Denne trøst skal du gripe på nytt, akkurat slik som du første gang grep den og fant fred. I dag skal du igjen vende blikket fra deg selv og til Frelseren. Enda en gang skal du legge ditt liv i hans hånd. Og så får du på nytt synge om fred, og så får helvetet skjelve ved din julesang.

Er du motløs og trett som kristen? Gå da til din Frelser og gi ham den store julegaven, som han framfor alt vil ha! Den at du legger ditt liv på Ham og tror at Han er nok, for evig nok for deg.

Da blir det jul etter Guds vilje, for du da tar imot Jesus som din Frelser. □

NB! Husk å melde adresseforandring når du flytter!

En frelser er født

Av LUDVIG HOPE

"Men engelen sa til dem: Frykt ikke! For se, jeg forkynner dere en stor glede – en glede for alt folket. I dag er det født dere en frelser, som er Messias, Herren – i Davids by." (Luk 2,10-11)

Frelseren er kommet, Jesus Kristus! Han kjenner oss. Han vet at vi ikke kan berge oss selv. Og så har han besluttet å redde oss, om han får lov.

Han steg ned til oss, lot seg føde som menneske og gikk inn under våre kår. Fra første stund han drog pusten her på denne syndefulle jord lot han en himmelsk hærskare synge ut disse fagre, jubelfylte ordene: "I dag er det født dere en frelser".

Tenk om alle mennesker virkelig hørte dette! Tenk om de trodde det og vendte seg til Kristus!

Tenk om menneskeheden gav opp strevet med å frelse seg selv og heller søkte frelse hos Kristus! Da ville gåten vært løst med en gang. Men dette skjønner de ikke, disse stolte og selvgode menneskene, nei, de vil ikke heller. Så må de enda en gang prøve sin egen vei.

Men til slutt vil alt smuldre bort, alt håp om redning ved menneskemakt vil være ute. Først da vil mennesket bøye sin stolte nakke for Frelseren.

Det er min overbevisning at det ikke finnes

noen hjelp for oss utenom Kristus. Men det er også min tro at en gang skal hvert kne bøye seg og alle tunger sanne at han er Herren. Måtte ingen av oss være blant dem som først erkjenner dette ved porten til pinens sted!

Den som kunne hjelpe folk til å se dette! Den som kunne åpne ører, øyne og hjerter for at Frelseren er født! Det er en sår tanke dette at tiden forsvinner og at slekten skal lide og lengte uten å finne Frelseren, og det er en tung byrde for alle dem som selv har opplevd at Kristus kan hjelpe. Men brodden i denne nøden er at de ikke vil erkjenne at de er hjelpløse og trenger en frelser.

Du som leser dette, du som år etter år har hørt ordet om Frelseren, du som satt på fanget til mor og far og lærte å synge om ham som kom til jord – er du frelst?

Har du i ham funnet vegen ut fra den avmakt og dom som ligger over livet? Vet du hva det vil si at en frelser er født?

Om du ikke vet det, så vil jeg be deg så godt jeg kan, at du nå i dag tar imot Frelseren. La ikke flere år av livet ditt gå uten at du finner ham som gav seg selv for oss, så vi skulle bli frelst. Du kan nok synes at det går an å leve borte fra ham. Men det kommer en dag da du skal dø og gjøre regnskap for livet ditt framfor den hellige Gud. Da vil du ikke klare deg uten

INDIA-HJELP TIL BETELFORSAMLINGENE

*Kan noen hjelpe oss med en skole og et hospital i Anantagiri-jungelen? 1200 analfabete barn, 40 stammer.
Takk for gave på vipps 712003, bank 3030.38.96194,
send til: Jungel Aid BA India.
Ingrid/Steinar Handeland, Heradvn. 484, 4462 Hovsherad.*

Frelseren. Han som ble lagt i krybben må stå ved vår side, om det da skal gå oss godt.

Kanskje nettopp denne juledagen er den avgjørende dagen for deg. Om du nå gav deg til ham, så ville du for alltid bære denne dagen med deg i ditt minne som den fagreste i ditt liv.

Selv var jeg en gang en vill, tankeløs ungdom, uten fred og uten kraft til å vinne over en eneste synd i mitt liv. Så kom den store dagen da jeg gav mitt liv til ham som i Guds ord har lovt å frelse meg. Nå er jeg ikke lenger ung, men i alle disse årene har han vært min frelser – det kan jeg ikke nekte. Han har aldri snudd meg ryggen, men hjulpet meg i all min nød og hjelpelöshet. Fikk jeg sår i striden, så helbredet han dem. Gikk jeg med tunge, tvilende tanker, kom han med lys. Alt godt som finnes i mitt liv, har jeg fått av ham.

Til denne Frelseren, som jeg selv har lært å kjenne, ber jeg deg nå. Jeg kan ikke tvinge deg, vil heller ikke, men jeg kan be deg om å komme. Ikke en gang Gud kan tvinge deg.

Men finner du ham, da finner du alt
hva hjertet kan evig begjære.
Da reiser seg etter hvert håp som falt
og blekner så aldri mere.

(Wilhelm Andreas Wexels)

Om jeg har lært å kjenne mennesket rett, så er det nok mange som gjerne kan tenke seg å bli frelst, men de kan ikke finne fram. De lengter etter fred, de ber Gud om denne freden, de kunne gi fra seg hva som helst for å få fred, men de kommer ikke lenger. Er det ingen utvei?

Jo, det er en utvei, bare du kunne få øye på den. Om du nå en ørliten stund vende blikket ditt bort fra deg selv og til Frelseren, var du berget. Men du går bare og grubler over deg selv, og så finner du aldri noe annet enn det som er galt. Så prøver du å rette på det forvendte hjertet ditt, men det mislykkes, og så gir du opp.

Hør nå på meg en liten stund! I ditt eget

hjerte skal du lete etter grunnen til at du trenger en frelser. Når du så har funnet ut at du ikke kan hjelpe deg selv, skal du vende deg til Kristus. Du skal ikke lete i ditt hjerte etter frelse. Du skal legge hele ditt liv på ham, så tar han din skyld og du får hans fortjeneste.

Dette skal du tro. Du skal – i åndelig mening – ta ham i armene dine som gamle Simeon gjorde. Da er du frelst. Ikke fordi du er god, men fordi han er det. Dette er veien til Frelseren.

Meg til frelse jeg intet vet
uten deg, Guds Lam.
Ene i din rettferdighet
skjules all min skam.

(Jonas Pettersen)

Men også mange av dem som en gang fant fram til fred, og som i salig glede sang julesangen, kom på nytt inn i mørke og ufred. Det er så mye som også møter en kristen her i livet. Alt går stundom på tverke. Livet ditt ble ikke slik som du tenkte, enten du nå ser på det rent menneskelige eller det kristelige. Heimen du bygde og barna Gud gav deg, ble til sorg og klage for deg. Alt det du var og det du er, ligger over deg som en tung byrde og som ei mørk sky. Du som var så glad, og som sang som en lerke, du synger ikke lenger. Du er motløs og tyngt av skyld og skam. Fra ditt hjerte strømmer det sukk i stedet for sang.

Å ja, det er nok flere enn du som har grunn til å sukke. Vi er mange som bærer på den samme klage. Det gikk ikke slik som vi ville, og som det også skulle ha gått. Vi er mange som skjemmes fordi vi ikke rakk lenger, til ære for ham som gav oss så mye.

Men av den grunn har vi slett ingen rett eller grunn til å gi opp eller gjemme på tvilstanker. Også for oss er det født en frelser!

Han ble ikke født bare for å være vår frelser den første gangen vi kom til ham som hjelpelös arminger. Han er heller ikke frelser bare for dem som har medgang i livet og synes få

alt til å lykkes. Han er vår frelser alltid – også for dem som ikke får det til, men som hele livet igjennom må ha hjelp om igjen og om igjen. Også denne julehelgen er han slik.

Denne trøsten skal du gripe på nytt, akkurat som du første gangen grep den og fant fred. I dag skal du igjen vende blikket bort fra deg selv og til frelseren din. Enda en gang skal du få stole på ham.

Dersom du våger dette spranget, drukner all din sorg og synd i Guds store frelseshav. Så synger vi på nytt ”om den dype fred, så helvete skal skjelte ved vår julesang å høre”.

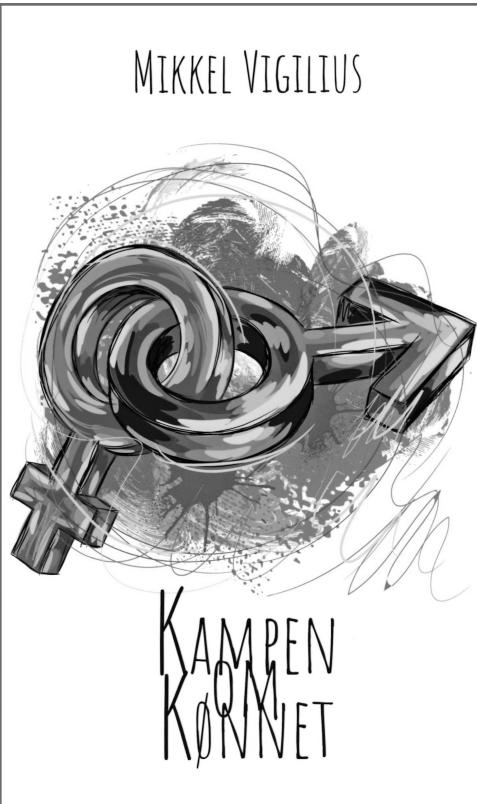
Du motløse, trette kristne, gi din frelser denne ære! Gi ham den store julegaven, som han fremfor noe annet setter pris på å få, den at du stoler på ham og tror at han er nok for deg også nå.

Da feirer du jul etter Guds vilje, fordi du tar imot Jesus, frelseren din.

Og blandes enn min frydesang
med gråt og dype sukke,
så skal dog korsets hårde tvang
meg aldri munnen lukke.
Når hjertet sitter mest beklemt,
se, da blir frydens harpe stemt
så den kan bedre klinge.
Og korset selv, når Jesus vil,
må også hjelpe sjelen til
en lovsang ham å bringe

(Hans Adolph Brorson).

(Fra ”Mot målet”, Lunde forlag 1945) □

“Til mann og kvinne skapte ham dem.”

(1 Mos 1,27)

I vår tid blir særlig den bibelske lære om de to kjønn angrepet.

Der er ikke bare to kjønn sies det, men mange, og vi kan fritt velge å veksle mellom de mange muligheter.

Våre barn skal ikke lære at de har et bestemt kjønn. De skal lære at de fritt kan velge kjønn. Transkjønnede skal støttes når de velger at annet kjønn enn det kroppen tilsier.

Hvordan skal vi som kristne forholde oss til disse tanker?

Boka ”Kampen om kønnet” belyser denne nye kjønnsideologien fra et bibelsk, biologisk og sjelesørgerisk perspektiv.

Målet er å gi hjelp til å glede seg over Bibelens lære om de to kjønn.

Cand. theol. Mikkel Vigilius, som er lærer ved LMs Høyskole, er forfatter av heftet.

Boka koster kr 130 + porto.

Se bestillingsinfo nederst på s. 31.

I begynnelsen var Ordet

Av GUTTORM RAEN

"I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud." (Joh 1,1)

De første ordene i Johannesevangeliet er de samme som Bibelen åpner med: "I begynnelsen" (1 Mos 1,1).

Her understrekker apostelen hvem han er, han som kom for å være vår Frelser. Han er Guds Sønn fra evighet. Han er "Ordet", som alt er skapt ved (Joh 1,3). Han er Gud.

Det som Bibelen viser oss om Gud, er i den kristne kirke blitt kalt leren om Guds treenighet. Det er noe som overgår vår fatteevne, men vi tror det fordi Gud har sagt oss det. Den sanne Gud er én og samtidig tre. Han er én Gud, ett i vesen og makt, og samtidig tre personer som gjør sine gjerninger: Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd.

Ingen andre steder enn i Bibelen finnes en slik åpenbaring av Gud. Menneskers forstand vil gjerne ha det til at det finnes mange guder, eller – i noen tilfelle – én Gud som står over alle andre. Men treenighetens mysterium kommer vi ikke til bunns i.

Hvorfor er denne leren så viktig for oss?

For det første viser den at den hellige Gud ikke er et påfunn av menneskers tanker. Han er slik han har åpenbart seg, langt større enn vi kan fatte.

For det andre viser den at vi kan stole på at Guds gjerninger er fullkomne og omfatter alt. Ingen kan stille opp noe ved siden av ham. Å gjøre det er avgudsdyrkelse. Gud alene skal vi tilbe.

For det tredje har leren om Guds treenighet sammenheng med vår frelse. Det er Gud som har kommet til oss og handlet i Jesus Kristus. Guds kjærlighet til oss er så stor at han har gitt sin egen Sønn til vår frelse. I Jesus Kristus møter vi Gud selv. Han er herrenes herre og kongenes konge.

Når apostelen Johannes bruker navnet "Ordet" om Guds Sønn, viser han også at det er bare gjennom Guds åpenbaring vi kan ha samfunn med Gud.

(Fra andaktsboka "I lys av Ordet", 1. august. Stiftelsen På Bibelens Grunn) □

Julen i påskens tegn

AV KJELL DAHLENE

"Ved dette ble Guds kjærlighet åpenbart iblant oss, at Gud har sendt sin enbårne Sønn til verden, for at vi skal leve ved ham. I dette er kjærligheten, ikke at vi har elsket Gud, men at han har elsket oss og sendt sin Sønn til soning for våre synder" (1Joh 4,9-10).

Ikke noe ord inneholder mer lys og varme enn ordet kjærlighet. På Bibelens blad har det en fremskutt plass. På mange måter samler det alle Guds tanker om menneskeslekten og frelsesverket.

To ganger står det direkte: Gud er kjærlighet, 1 Joh 4,8 og 1 Joh 4,16. Denne sannheten underbygges på så mange måter og vitnesbyrdene om den går som en rød tråd gjennom hele bibelboka vår.

Kjærlighet er ikke bare noe Gud har, men han ER. Kjærligheten kan ikke skilles fra Gud. Den åpenbarer ikke bare en side eller egenskap ved ham. Han ER kjærlighet. Alt i Gud er kjærlighet.

Når vi skal lære en rett forståelse av kjær-

lighet, er det én vei å gå – til ham som er kjærlighet. Når vi skal leve i kjærligheten, er det å bli preget av denne kjærlighet. Skal vi vandre i kjærlighet, må vi vandre med Gud.

Vi lever i en verden hvor det tales mye om kjærlighet og nødvendigheten av den. Mange mennesker rundt oss viser mye god nestekjærlighet. Den viser at slekten har gått ut av en kjærlig skapers hånd. Her er det mye å takke for. Den gir seg uttrykk i en mors kjærlighet, kjærlighet til andre mennesker, familie og venner, og ikke minst mot dem som har det vanskelig, et oppmunrende smil, en hjelpende hånd, to hjerter som banker i takt, omsorg for lidende, ja listen kan bli lang.

Men ofte møter vi i stor grad en tale om en kjærlighet som er blind for Guds kjærlighet, og setter seg selv i sentrum. Hos profeten Esekiel kommer disse avslørende ordene: *“Med sin munn taler de om kjærlighet. Men deres hjerte har lyst til urettferdig vinning”* (Esek 33,31). Guds gode vilje for menneskelivet settes freidig til side. Det himmelens Gud har fordømt, setter de sin ære i å lovprise, ære og utøve. *“De setter sin ære i sin skam”* (Fil 3,19). Når synd og umoral kommer inn under dekke av kjærlighet, blir selve ordet forvrengt. I dag fremstilles sex i alle former for kjærlighet, men Guds ord kaller det urenhet og synd imot naturen.

Guds kjærlighet er åpenbart for oss

Guds kjærlighet er et mysterium, men den er ikke lenger skjult. Himmelens Gud har vist den fram for en hel verden. Alle mennesker er inkludert i denne kjærligheten. Det er en evig sannhet. Hvert eneste menneske vil han frdle, ønsker fellesskap med og nærhet til. Men synden og opprøret mot Gud stengte ham ute fra livene våre. Vi stod uten evne til å gjenopprette dette bruddet. Her er det Guds kjærlighet blir åpenbart som en himmelsk kjærlighet. I evighet brant den i Guds hjerte, preget alt i Guds himmel, men nå er den åpenbart for oss. Dermed er det mulig for oss å bli kjent med hans kjærlighet.

Guds kjærlighet steg ned i vår verden.

Denne Guds kjærlighet kom til oss da Guds Sønn, Jesus Kristus, steg inn i vår verden. Han kom til en fallen, syndig verden, til en fattig og hjelpelös jord. Gjennom jomfrufødselen i Marias liv ble han ett med vår verden. Vi kaller det inkarnasjonsunderet. Gud ble menneske.

Gjennom denne åpenbarelse ble Gud menneske, den usynlige ble synlig, den allmektige ble avmekting, den evige Gud ble en skapning, alle tings opphav ble et foster i Marias morsliv. Han som eide alt, ble fattig og gikk inn under våre kår.

“DA GUD GREP INN”

“18 personer forteller sine vitnesbyrd”

En bok av Ove Eikje

Boka koster kr 100 + porto.

Se annen kontaktinfo bakerst i bladet (s 31).

Kjærlighetens mektige makt drev ham. "Så har Gud elsket verden at han gav sin sønn den enbårne ..." Vår frelse lå ham sterkere på hjertet enn den dypeste fornedrelse og den verste lidelse, som han måtte gjennom for å frelse oss.

En slik begivenhet gikk ikke upåaktet hen i himmelen. De hellige Guds engler, serafer, kjeruber og himmelsens hærskarer opphøyet og lovpriste ham. Hva han var i seg selv, skapte den største beundring i himmelen. Han var himmelsens sentralperson med den høyeste herlighet. Alt la han av for å stige ned i vår verden. "Han uttømte seg selv idet han tok en tjeners skikkelse på seg" (Fil 3,7). Muligens stod englene i den største undring – ? Og likevel ble den hellige og mest opphøyde menneske på en syndig jord. Han kom til de syndige, lastefulle og forvendte mennesker for å forlike oss med Gud! Guds kjærlighet sprenger alle grenser for vår forstand (Rom 11,33).

Heller ikke på jord ble denne begivenhet forbigått i stillhet. En stjerne ble tent på himmelen, og engleskarene ropte i et samstemmig kor ut hans pris på markene utenfor Betlehem. Noen kom fra fjerne land for å ære ham, og noen gjetere fikk åpenbart hvem som hadde kommet til dem.

Mens han vandret om i Israels land, viste han Guds kjærlighet i praksis. Enhver som var i nød og oppsøkte ham, opplevde hans enestående kjærlighet til seg. En av Jesu disipler var så begeistret for Jesu kjærlighet at han omtalte seg selv som "den disippel Jesus elsket". Alle som kom til ham, ble forvisset om Guds kjærlighet. □

Han kom for at vi skulle leve

Hensikten med Guds enbårne sønns åpenbaring i denne verden var: At vi skulle få leve.

Døden hadde trengt igjennom til alle mennesker, og døden er Guds og livets fiende. Derfor kom Jesus Kristus for å bryte dødens velde. Oppgjøret med synden og døden skjedde på korset.

Men med det var ikke alle ting sagt. Han som døde på korset, er livgiveren. Adskilt fra Kristus er det ikke noe liv. Derfor heter det i ordet til oss: Han kom til oss for at vi skulle leve ved ham. Hans liv måtte bli vårt liv. Han død vår død og hans oppstandelse vår oppstandelse.

Hans kjærlighet og ikke vår

Apostelen gir klart uttrykk for hvor viktig det er å skille mellom Guds kjærlighet og vår kjærlighet. Likevel er vår kjærlighet uløselig knyttet til hans kjærlighet, men da som et resultat av hans kjærlighet.

Ved hans kjærlighet ble hele frelsesverket fullført til beste for oss. Her var ikke vår kjærlighet med i bildet, bare våre synder.

"Men Gud viser sin kjærlighet til oss ved at Kristus døde for oss mens vi ennå var syndere" (Rom 5,8).

"Men da Guds, vår Frelsers godhet og kjærlighet til menneskene ble åpenbart, frelte han oss, ikke på grunn av rettferdige gjerninger som vi hadde gjort, men etter sin miskunn, ved badet til gjenfødsel og fornyelse ved Den Hellige Ånd" (Tit 3,4-5).

Guds kjærlighet berører våre hjerter når vi får se hvor dyrt kjøpt vi er. Hans blodige korsdød viste Guds kjærlighet og sonet for våre synder. Dermed står vi badet i flomlyset fra hans kjærlighet og kan ikke annet enn elske, takke og lovprise ham.

"Vi elsker fordi han elsket oss først!"
(1 Joh 4,19).

– "og vandre i kjærlighet, likesom også Kristus elsket oss og ga seg selv for oss som en gave og et offer, en vellukt for Gud" (Ef 5,2). □

Gud vil opprise en profet som Moses

Av OLAV HERMOD KYDLAND

Herrens løfte om å sende en profet som Moses, går som en rød trå gjennom Det gamle testamentet. Allerede på syndefallets dag lød Herrens løfte om at "kvinnens ætt skal knuse slangens hode" (1 Mos 3,15). Og i 1 Mos 12,3 sier Herren til Abraham: "Og i deg skal alle Jordens slekter velsignes." (Se også Gal 3,8!).

I 5 Mos 18,18 sier Herren ved sin tjener Moses:

"En profet vil jeg reise opp for dem av deres brødre, likesom deg. Jeg vil legge mine ord i hans munn, og han skal tale til dem alt det jeg byr ham."

Dette er Herrens løfte. Gud vil opprise en profet i Israel. Han vil legge sine ord i hans munn, og denne profet skal tale til folket alt som Gud Fader ber ham om.

Dette er en tydelig profeti om Messias som skulle komme i sin tid. Da skulle ikke folket høre på falske profeter, trollmenn, heksemestre eller spåmenn. Nei, den profet Herren skulle sende, skulle tale Guds ord.

Gjennom sitt utvalgte folk, Israel, ville Gud sende en Frelser til jord i sin tid.

En kvist skyter opp

Profeten Jesaja, som levde omlag 700 f.Kr, profeterte om Herrens tjener Messias komme. Med bilder fra naturen talte han om Messias som ville komme i menneskelig skikkelse. Han taler om "en kvist" som skjøt opp for Guds åsyn. En kvist som stiger opp fra en gammel stubb av et nedhugget tre. Den kalles "Isais stubb" (Jes 11,1). Stubben syntes å være fullstendig livløs, men det skyter opp en kvist fra den. Stubben er et bilde på Davids falne rike. Det var en gang stort og mektig, men nå har det fallert og synes som det er nesten dødt. Det er imidlertid ikke helt dødt, for det kommer en arving til dette riket, Messias.

Denne kvisten er "som et rotskudd av tørr jord". Rotskuddet stiger fram fra mager og ufruktbar jord. Et bilde på fattigdom, sparsommelige kår og for liten anseelse. Profeten skildrer Herrens Messias som Davids ætling som stiger fram under enkle og sparsommelige kår.

Profeten Sakarja taler om en mann som heter "Spire" som skal bygge Herrens tempel og herske på sin kongekrone. Han skal også være prest (Sak 5,12-13).

Messias' guddommelig opphav og egen-skaper

Men profeten Jesaja taler også om Messias' guddommelige opphav (Jes 9,6): "For et barn er oss født, en sønn er oss gitt. Herredømmet er på hans skulder, og hans navn skal kalles Under, Rådgiver, Veldig Gud, Evig Far, Fredsfyrste".

Jesaja karakteriserer ham også med guddommelige egenskaper. Han sier: "Herredømmet er på hans skulder". Det vil si: Han skal herske over hele verden og over sin kirke. Han skal kalte alle mennesker fram for den hvite tronen på dommens dag og herske over den nye himmel og den nye jord til evig tid.

Han kaller ham for "Under". Han var født på underlig vis. Hans liv og gjerning, død, oppstandelse og himmelfart var et under. Han er også et under for hver enkelt som får møte ham og ta imot ham som Frelser.

Han er "Rådgiver". Han gir menneskene de rette og beste råd. Han tvinger ingen til å ta imot frelse, men han kaller på menneskene og ber dem om å ta ham imot, den eneste Frelser i verden. Han er "Veldig Gud". Jesus Kristus er Guds Sønn. Han har vært til fra evighet av. Alt er skapt ved og til ham. Han holder universet oppe inntil dommens dag.

Han er Messias, Kristus som Gud Fader har utvalgt til å skaffe frelse til veie for Adams falne slekt. Han skal dømme alle mennesker på den siste dag og være Herre til evig tid.

Han kalles "Evig Far" fordi han vil være far for den frelste skare fra hele verden, til alle tider og i all evighet.

Han er "Fredsdyrsten" som skaper fred i hjertene hos dem som tar imot hans frelse, og Han skal være fredsdyrsten i den nye himmel og på den nye jord til evig tid, hvor alt urent og syndig er borte.

Utgang fra evighets dager

Profeten Mika som levde på omlag samme tid som Jesaja sier at en hersker skal utgå fra Herren: "Hans utgang er fra gammel tid, fra evighets dager" (Mika 5,1).

Det er en profeti fra Gud Fader fra ham skal det utgå en som skal være hersker over Israel. Han har alltid vært til, men nå skal han stige fram og bli født i Betlehem, Davids stad.

Selv om David ble født i Betlehem (brødhuset), så var Betlehem i historisk perspektiv en liten og ubetydelig by i forhold til andre steder i Israel.

Men han som skulle bli født der i tidens fylde, hadde en fortid. Han var nemlig Gud. Han hadde ikke noen begynnelse, for han var til fra begynnelsen av. Han var den andre person i Guddommen, Guds enbårne Sønn og hadde følgelig alle guddommelige attributter og egenskaper.

Det nye testamente stadfester Guds løfter om Messias fra Det gamle testamente

Det nye testamente stadfester at Guds løfter om Messias ble oppfylt. I Joh 1,45 sier Filip til Natanael: "Ham som Moses har skrevet om i loven, og som profetene har skrevet om, ham har vi funnet: Jesus, Josefs sønn fra Nasaret."

Joh 6,14 forteller at da folket så de tegn Jesus gjorde sa de: "Dette er i sannhet profeten som skal komme til verden."

Det nye testamente stadfester også at Jesus er konge. I Matt 21,5 sies det: "Si til Sions datter: Se, din konge kommer til deg, ydmyk, ridende på et esel – på treldyrets føle."

Da Jesus stod framfor Pilatus, sa Pilatus til ham: "Så er du dog konge?" Jesus svarte: "Du sier det, jeg er konge" (Joh 18, 37).

Ja, han skal være konge, ikke bare for Israel, men for hele verden. Han er endog kongenes konge.

Det nye testamente stadfester også at Jesus var yppersteprest (Heb 3,1).

Guds ord sier: "For en slik yppersteprest var det vi måtte ha – en hellig, uskyldig, ren, skilt fra syndere og opphøyet over himlene" (Heb 7,26).

Det gamle testamente kunngjør at Messias er Guds Sønn og skal bli født i Betlehem. Følgelig kommer han til å ha både guddommelige og menneskelige attributter. Han skal være konge (hersker), profet og prest (yppersteprest), noe som bekreftes i Det nye testamentet. □

Til forsamlingen i Skjæveland Misjonshus

Av GUNNAR HOLTH

En hilsen på Festkvelden lørdag den 30. september.

Kjære medsøsker i troen!

Tenk at det er 10 år siden åpningen av Skjæveland Misjonshus.

Jeg minnes åpningsfesten med takk til Herren. Og hvor stort det var å være vitne til at huset stod der! En forunderlig historie..

Og vi fikk samle oss i denne bønnen:

“La dine øyne være åpne over dette huset natt og dag – det stedet som du har talt om og sagt: Mitt navn skal bo der” (1 Kong 8,29).

Så har jeg fulgt med på min måte, idet jeg har fått oversendt møteoversikten for vår- og høstsemestrerne. Ofte har jeg ønsket at jeg bodde nærmere.

Da ville jeg hatt min tilhørerplass sammen med dere.

10 år er gått. Hva med årene som ligger foran?

Personlig er jeg igjen blitt minnet om det som er kalt Hallesbys testamente.

Professoren og lekmannshøvdingen talte på årsfesten for MF i 1948.

Han talte til vordende prester og tok for seg viktige saker angående forkynnelsen. Talen er i ettertid kalt hans “åndelige testamente” og den består av flere punkter som alle begynner med formaningen “Svikt aldri”. (Her tilpasset vår sammenheng):

- Svikt aldri korsets teologi
- Svikt aldri omvendelsens harde og anstøtelige tale
- Svikt aldri Stiftelsens formål og grunnlag
- Svikt aldri Stiftelsens “forsvarslinje” overfor den liberale teologi og vranglæren
- Svikt aldri lekmannslinen

Ikke misforstå. Dette er først og fremst en påminnelse til meg personlig. Og det er

ikke nevnt for å antyde at noe har ”sviktet” i de 10 år vi har hatt vårt virke i Skjæveland Misjonshus. Tvert imot.

Jeg har vært trygg og har gledd meg over både ledelse og virksomhet.

Men vi har en fiende som er aktiv. Han forsøker å bryte seg inn der det er noe å hente. Tyven. Han vil bare stjele, myrde og ødelegge.

Dette er en virkelighet Ordet er klar på:

“Ta på dere Guds fulle rustning, så dere kan holde stand mot djevelens listige angrep” (Ef 6,11).

“Be til enhver tid i Ånden med all bønn og påkallelse. Vær årvåkne i dette, med all utholdenhets i bønn for alle de hellige” (v 18).

Ja, en underlig strid. Troens gode strid. Kampen for å bevare troen på han som har vunnet kampen! Han som har kommet for at vi skal ha liv og ha overflod!

Mitt vitnesbyrd – en bønn:

Bli du alltid hos meg i min trengsel og strid, gi meg nåde å være på vakt!

All den syndige lyst, som jeg bær i mitt bryst, slå den ned med din veldige makt!

Fremfor alt la ditt blod, denne rensende flod, være daglig mitt kjæreste sted hvor jeg senker meg ned, hvor jeg finner min fred – Herre, det er det største jeg vet.

(Nr. 461 v. 5 og 6 i Sangboken)

Må Herren velsigne 10 års-markeringen!

Brorshilsen Gunnar Holth □

Alderdommens trengsler

AV OLE HALLESBY

“Herre, nå kan du la din tjener fare herfra i fred, etter ditt ord, for mine øyne har sett din frelse.” Luk 2,29-30

Det er ikke lett å bli gammel.

Da har man nådd de dager om hvilke det er sagt: de behager meg ikke. Alderdommen er den klasse i Guds skole som kan være den vanskeligste. Alderdommens trengsler er både mange og store.

Du troende gamle som har nådd denne klasse, får jeg ønske deg til lykke. Du har jo nå snart fullendt løpet og bevart troen.

Hvilken seier!

Din livssirkel er liten nå, og ditt arbeid rekker ikke langt. Lykkelig du som har brukt din kraft til ære for Herren!

Dobbelts lykkelig om du er enig med Herren også nå, når han lar alderdommen ta din legems- og sjælskraft.

Det er en nåde å få bruke sine krefter til Herrens ære. Men en dobbelt nåde å kunne

miste sine krefter i tro og takk: Herren ga, Herren tok, Herrens navn være lovet!

Det hviler en hellig, forklaret skjønnhet over de gamle som har vunnet kampen også med alderen, så de kan visne glad. De har vunnet! Ikke bare gitt seg og resignert overfor alderdommen.

De fornærmes ikke lenger når de minnes om sin alder. De sitter heller ikke å kritisere tiden og de unge, men innser at de ikke lenger kan følge den nye tid.

Og dog, det er intet håpløst over dem.

Ved Guds nåde er de frelst, ved Guds trofasthet er de ført fra barn til de gråe hår.

Med ham går de nå frimodig den siste fiende i møte.

Gjennom døden inn til livet.

(“Daglig fornyelse”, 9. september. Lutherstiftelsens forlag 1966) □

Gamle brønner og gamle murer

AV DAG RISDAL

“Og Isak gravde opp igjen de brønnene som de hadde gravd i Abrahams, hans fars dager, og som filistrene hadde kastet til etter Abrahams død. Og han gav dem de samme navn som hans far hadde gitt dem” (1Mos 26,18).

Her gjentar Isak det samme som hans far, Abraham, hadde gjort.

I en forstand er det også en kristens oppgave å “gjenta” det som er fra begynnelsen: det vil si å forkynne Guds Ord, vitne om Jesus, gjenopprette Guds Ords autoritet, gjenreise de nedbrutte murer, sette portene i stand og grave opp igjen de gamle brønner.

Åndelig fornyelse

Denne gjerning i folket kan vi kalte reformasjon, eller åndelig fornyelse, eller sann, bibelsk vekkelse. Som en følge av syndefallet vil det alltid være “filistere” som ødelegger Herrens verk, og som kaster igjen de gamle brønner. Der Guds Ord blir sådd, kommer alltid en fiende og sår ugress.

Der den sunne lære blir fremholdt, kommer det alltid falske lærere og tilstopper de livgivende kilder. Derfor må Gud hele tiden kalte en Isak eller en medarbeider til å grave opp igjen de gamle brønner og gi dem samme navn.

Denne beretning om Isak som gravde opp igjen de brønner som de hadde gravd i “fedrenes dager”, gir oss et forunderlig lys over den aktuelle åndskamp.

En brønn i et ørkenstrøk er jo egentlig et under. Vi er totalt avhengige av vann. Uten vann – intet liv! Den verste ugjerning en fiende kan gjøre i slike tørre strøk er i kaste igjen brønnene eller å tilstoppe vannkildene! Og vannet står i Bibelen som bilde på “levende vann”, det vil si Jesus selv og det evige liv! Jesus sier: “*Kjente du Guds gave, og visste hvem det er som sier til deg: Gi meg å drikke – så hadde du bedt ham, og han ville gi deg levende vann*” (Joh 4,10).

Nehemias og Esra

Når disse åndelige brønner som har med Jesus og Guds Ord å gjøre blir “forurensset” eller kastet igjen, blir det kamp i Åndenes verden! Da kjenner en seg igjen i Neh 9,37; “*Vi er i stor nød*” Tanken går da til våre åndelige fedre som formidlet til oss en arv: “*Kom i hu deres veiledere, de som har talt Guds ord til dere. Legg merke til den utgang deres livsferd fikk, og følg etter dem i deres tro*” (Heb 13,7).

Men nå er det trosstyrkende å legge merke til i Bibelen at Isak har fått mange “etterfølgere” – det vil si slike som har satt i stand det som har vært revet ned. Nehemias er en av dem. Han fikk en “gjenreisningsvisjon” mens han var i bønn til Gud. Jerusalems mur var nedrevet og portene oppbrent. Gud kalte Nehemias til å bygge opp igjen muren. Nehemias fikk nåde til oppildne folket. Han sa til sine medarbeidere: “*Dere ser selv den ulykke vi er i, at Jerusalem ligger øde og portene oppbrent. Kom og la oss bygge opp igjen Jerusalems mur, så vi ikke skal være til spott lenger*” (Neh 2,17).

Det første Nehemias satte i stand var Fåreporten (Neh 3,1). Det var den porten slaktefårene skulle gå igjennom. I åndelig betydning er dette talende! Vi blir minnet om Joh 1,29: “*Se der er Guds lam, som bærer verdens synd!*”

Og da muren var gjenoppbygget, ble presten Esra satt til å gjenopprette Guds Ords autoritet i folket (Neh 8). Nehemias og Esra var – i den tid

de levde – redskaper for Herren til å grave opp igjen de gamle brønner.

“Spør etter de gamle stier...”

Profeten Jeremías fikk en tilsvarende oppgave i sin gjenerasjon; “*Så sa Herren: Stå på veiene og se til. Spør etter de gamle stier. Spør hvor veien går til det gode, og vandre på den! Så skal dere finne hvile for deres sjeler. Men de sa: Vi vil ikke vandre på den*” (Jer 6,16).

Og det hendte også at de sanne profeter ble kastet i tomme brønner, fulle av dynn. Dette skjedde med Jeremias. Han ble ikke tålt. Budskapet var for skarpt og ransakende. For å få ham til taushet, ble han kastet i en brønn (Jer 38,6). Men det er godt om det finnes en Ebed-Melek som kan hjelpe den sanne profet opp av “motløshetens dynn” (Jer 38,7-13) – slik at profeten igjen får nytt mot til å stå frem med Ordet fra Herrens munn.

Så kan vi gjerne si med Klag 5,21: “*Herre, vend oss igjen til deg, så vi kan komme tilbake! Forny våre dager så de blir som før i tiden.*”

Trøst den lille rest!

En sann åndelig fornyelse kan komme der det gamle evangelimn får lyde klart og rent: “*For ordet om korset er vel en dårskap for dem som går forapt, men for oss som blir frelst, er det en Guds kraft*” (1 Kor 1,18).

Når det gjelder de gamle stier eller brønner,

“Normløst”

“*Hvordan radikal kjønnsteori erobret Norge*”

En bok av Kjell Skartveit

Boka koster kr 350 + porto.

Se annen kontaktinfo
bakerst i bladet (s 31).

er det ikke bare spørsmål om å ta oppgjør med de falske profeter og lærere. En viktig oppgave er også å styrke dem som ønsker å stå på Skriftens gamle grunn! ”*Våkn opp, og styrk de andre som var iferd med a dø*” (Åp 3,2). Det å oppmuntre og trøste den lille rest – i den aktuelle åndssituasjon – er av største betydning! I budskapet til Sardesmenigheten har vi et ord om hvordan fornyelsen finner sted: ”*Kom derfor i hu hvordan du har mottatt og hørt. Hold fast på det og omvend deg!*” (Ap 3,3).

En må altså lytte til Ordet som i begynnelsen. En må lære og høre budskapet om Jesus som i den første tid og bli i det – ta vare på det. Da vil selve evangeliet virke omvendelse.

Kristendom og religiøsitet

Vi startet bibelstudiet med Isak som gravde opp igjen de gamle brønner. Det står også at han gav dem de samme navn som hans far hadde gitt dem. Vi bør i forkynnelsen fremholde Bibelens egne ord og uttrykk – slik at det bibelske saksinnhold blir bevart. Hvis

gjenførelsens nødvendighet blir uteatt i forkynnelsen – slik det er tendens til i dag – vil skillet mellom religiøsitet og en frelsende tro på Kristus bli borte.

Ordet om korset må markere skillet mellom sann kristendom og religiøsitet. ”*For jeg ville ikke vite av noe blant dere, uten Jesus Kristus, og ham korsfestet*” (1 Kor 2,2).

En hjertesak som angår de gamle brønner, bør vel også nevnes: bønnemøtene og bedehuset!

I 1 Joh 1,1-3 hører vi at frelsen, syndenes forlatelse og det evige liv kommer gjennom et budskap, nemlig budskapet om ham som er fra begynnelsen! Ved å ta imot dette budskap, tar vi imot Guds Sønn – Jesus Kristus – han som er fra evighet.

”*La det som dere har hørt fra begynnelsen, bli i dere. Dersom det dere hørte fra begynnelsen, blir i dere, da skal også dere bli i Sønnen og i Faderen. Og dette er det løfte han lovte oss: det evige liv*” (1 Joh 2,24-25).

(Fra Bibelsk Tro nr. 1/1996) □

Du kan ikke stille deg nøytral til Jesus Kristus

AV KJELL SKARTVEIT

”*La ikke hjertet bli grepst av angst. 1: Tro på Gud og tro på meg! 2: I min Fars hus er det mange rom. Var det ikke slik, hadde jeg da sagt dere at jeg går og vil gjøre i stand et sted for dere? 3: Og når jeg har gått og gjort i stand et sted for dere, vil jeg komme tilbake og ta dere til meg, så dere skal være der jeg er. 4: Og dit jeg går, vet dere veien*” (Joh 14,1-4).

Det er adventstid, og på en søndag kan det være en god idé å ta en pust i bakken, tenke over hvor stort det er det vi snart skal feire. Dersom du leser Bibelens første sider og deretter de siste, vil du oppdage hva kristendommen handler om. Først av alt en Gud som

skaper verden, en verden som med syndefallet ble et okkupert område, mens vi i Johannes Åpenbaring møter en Gud som skaper en ny himmel og en ny jord, og det som fant sted i julen endret historien etter syndefallet: Vi går mot en ny tid, men selv om mange frykter framtiden, er Jesu ord fylt av trøst: ”*La ikke hjertet bli grepst av angst. Tro på Gud og tro på meg*”.

I en tid der stadig mer virker usikkert og uten kontroll, er det enda viktigere å bli minnet om at det finnes noe som er stabilt og forutsigbart: Guds kjærlighet og plan med oss mennesker. Det er vanskelig å tenke seg noe

større: En Gud som skaper universet med alt hva det inneholder med én hensikt: For at mennesket, du og jeg, skal få leve evig sammen med ham. Dette er ikke en illusjon eller overdrivelse. Gud er en realitetenes Gud. Han elsker det skapte, det er nemlig han som har skapt det. Og i denne utrolige fortellingen, er det altså du og jeg som spiller hovedrollen.

Andre søndag i adventstiden har tradisjonelt rettet oppmerksomheten mot endetiden, men de ansvarlige for tekstrekkene i kirkeåret mener tydeligvis at vi trenger mer forkynnelse av håp og mer trøsterike endetidstekster. Det kan være fornuftig i en tid hvor våre politikere kappes om å spå verdens undergang, samtidig som de krever at vi skal stole på dem og ingen andre, selv ikke Gud.

Da er det kanskje på sin plass å ta Jesus på ordet og stole på ham som Gud. Det er et budskap vi ikke får fra noen annen, og enten må vi tro Jesus, eller så må vi avvise ham. Vi kan ikke forholde oss nøytral til budskapet adventstiden forbereder oss på.

Jesus Kristus kom ikke som en stor morallærer eller filosof. Hans stadige utsagn om seg selv som noe mer enn det, viser at han var noe langt mer enn etisk læremester. Som da han sa at *“Før Abraham var, er jeg,”* et utsagn med enorm sprengkraft i jødisk tradisjon. Husk at ordene *“jeg er”* henspiller på Guds navn, og at den som uttalte det, måtte dø. Eller som da han spurte disiplene om hvem de mente han var, etter at han hadde spurt dem om hva folket sa om ham:

Da svarte Simon Peter: *“Du er Messias, den levende Guds Sønn”*. *“Jesus tok til orde og sa: Salig er du, Simon, sønn av Jona. For dette har ikke kjøtt og blod åpenbart deg, men min Far i himmelen.”* og senere påla han *“disiplene ikke å si til noen at han var Messias”*.

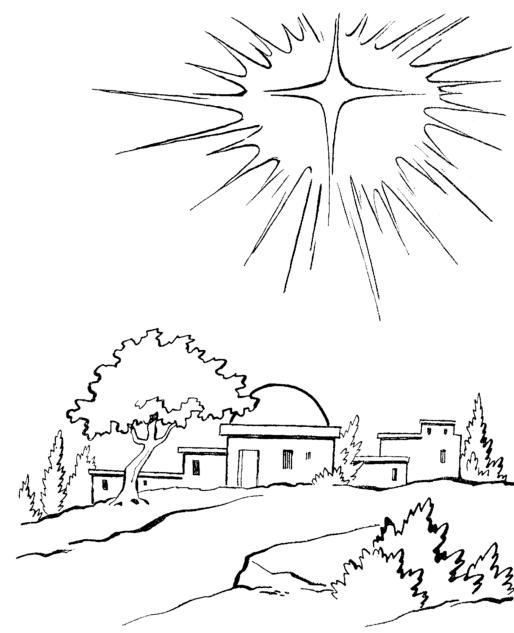
Dagens tekst understrekker Jesus som noe langt mer enn et vanlig menneske. På den ene siden hadde han en klar moralundervisning, på den andre siden kom han med påstander som, dersom de ikke er sanne, må tilhøre et stormannsgalt menneske. Den eneste som kan

omtale seg slik Jesus gjorde, er enten Gud selv eller en fullstendig gal.

I snart 2000 år har kristenheten bygget sin sivilisasjon på at adventstiden og julefeiring er noe langt mer enn restene fra en gal manns verk. Vi har tatt ham på ordet, forstått at vi er en del av det største underet som tenkes kan. At Gud ble menneske for at vi skulle få et evig liv med ham, et under som forandret verden. Det ligner ikke på noe annet, og det skaper en himmel over en urolig verden, som gjør det mulig å møte framtiden med ro. Gud selv har nemlig gjort alt klart. En dag skal en ny himmel og en ny jord møte oss.

Spørsmålet som uvegerlig tvinger seg fram, er hva som vil skje dersom vi forkaster historien om det guddommelige. Er vi fortrolige med Jesus Kristus som en gal mann? For enten er Jesus Kristus det tredje ledd i Treenigheten, eller så er han moden for galehuset, det er ingen annen løsning på det spørsmålet.

Valget er ditt. Jesus Kristus tvinger seg ikke på, men ber deg tenke deg om og vurdere alternativene. Finner du svaret på kjærlighetens mysterium andre steder enn hos ham? □

Klippen

Av HANS ERIK NISSEN

"Han drog meg opp av fordervelsens grav, av den dype gjørmen. Han satte mine føtter på en klippe, han gjorde mine trinn faste" Sal 40,3. Synden og dens følger er som en fordervelsens grav og som en bunnløs gjørme. Bena dine rives vekk under deg. Du når ikke fram. Du synker dypere og dypere ned i gjørmen.

Hvordan blir et menneske frelst?

Det kommer en dag da du opplever gravens fordervelse som aldri før. Du kjenner suget fra dypet. Da ser du helt klart at du er fortapt. Du kan ikke dra deg selv opp. Du når ikke målet. Det er ingen redning.

Men i din største nød kommer Jesus til deg. Du venter en knusende dom, men han kommer ikke med dommen. Han går ut i gjørmen og griper deg. Så løfter han deg opp og setter føttene dine på en klippe.

Tenk å ha en Frelser som ikke kommer med gode råd. Han gir deg ikke anvisning på det du må gjøre for å frdlese deg selv. Nei, han griper selv inn og frdlese.

Jesus er det midlet som Gud bruker for å

føre deg opp på klippen. Det er hans ord. Det er frelsende kraft i Ordet om korset. Dette Ordet er ett med det som skjedde på Golgata. På forbannelsens tre grep Jesus deg. Der dro han deg opp.

Det skjedde ved at Jesus ble oppslukt av fordervelsens grav. Han forsvant i det bunnløse dypet, mens føttene dine ble satt på frelsens evige grunn.

Kanskje står du fremmed overfor frelsens virkelighet. Du synes du mangler en frelser. Men det gjør du ikke. Jesus er din Frelser.

Det er troen du mangler. Du må få øynene åpnet for det Jesus har gjort for deg. Derfor skal du gi akt på Guds nådes ord. Gud vil vise deg at Jesu hender er utstrakt mot deg. De er merket av de sår og slag det kostet ham å dra deg opp av syndefordervet.

"Jeg ble kjøpt med Jesu vunder, han meg holder fast. Han lar ei min sjel gå under, han meg holder fast".

(Fra andaktsboka "Ett er nødvendig" 10. august Lunde Forlag) □

Godt tilbud

Bestill Bibelsk Tro for 2024.
I tillegg får du nr 5 og 6 av 2023.

Postboks 67, 4349 Bryne eller e-post:
btpost@bibelsk-tro.no

Sendes til:

Bibelsk Tro
Postboks 67
4349 Bryne

Betales: Se side 31

Navn: _____

Adr: _____

Kan også bestilles på Internett:
www.bibelsk-tro.no

Det nye Jerusalem

Av CARL FR. WISLOFF

"Og jeg så den hellige stad, det nye Jerusalem, stige ned av himmelen fra Gud, gjort i stand som en brud som er pyntet for sin brudgom. Og jeg hørte en høy røst fra tronen si: Se, Guds bolig er hos menneskene, og han skal bo hos dem; og de skal være hans folk, og Gud selv skal være hos dem og være deres Gud". (Åp 21,2-3)

Noen kristne venner satt i fortrolig samtale, og emnet de hadde for seg, var vår egen åndelige situasjon i samtiden. Det ble pekt på lyse og mørke trekk i bildet. Etter hvert kom nok samtalens til å konsentrere seg om det som er vanskelig og tungt.

Da var det en som sa: Den skal nå likevel slutte godt, denne forunderlige historien som vi er opp i!

Han tenkte på Guds menighets kår og skjebne her i verden. Situasjonen er ikke alltid lett. Jesus har ikke sagt at den alltid skal være lett heller. Guds forsamling skal ha trengsel i verden, har han sagt. Men den skal likevel slutte godt, historien om Guds folk.

Det er dette vi ser i ordet fra Åpenbaringsboken. Det er gripende å lese denne boken vi ser Guds vredes dom over den frafalne menneskehett. Vi ser motstanden mot de troende

og forfølgelsen de må gå igjennom. Vi ser politiske og åndelige makter utøve sitt tyranni over menneskene. Og så kommer den siste store dom. For evig skiller de fortapte fra dem som har navnet i livets bok.

Men så – ja, så ser Johannes den hellige stad, det nye Jerusalem, stige ned fra himmelen fra Gud. Og en høy røst forkynner at Guds bolig nå er hos menneskene; han skal bo hos dem og være deres Gud.

Den stiger ned fra himmelen. Saligheten kommer fra Gud. Menneskeheten har forgjeves søkt å reise sitt Babelstårn mot himmelen. Frelsen kommer fra Gud, saligheten er hans gave.

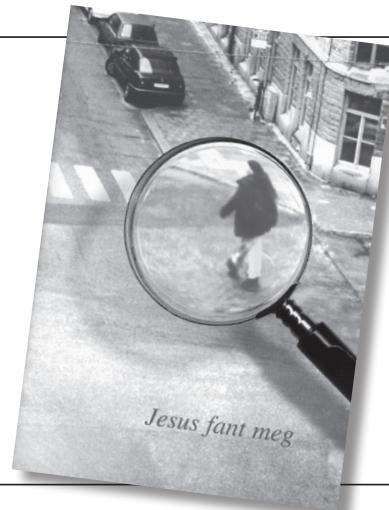
Og så skal Gud bo hos dem som hører ham til. Dette er målet som Gud skal føre sitt folk frem imot.

For en trøst å tenke på dette, når vanskelighetene tårner seg opp! For en glede å vite at dette skal skje, når en kjerner sin egen svakhet. Det skal slutte godt. Den som setter sin lit til Jesus, skal ikke bli til skamme.

(Fra ”Daglig brød” 30. desember. Lunde forlag og Bokhandel A/S Oslo) □

Støttefond for evangelisk arbeid og misjon

Stiftelsen På Bibelens Grunn
v/Edvard Jekteberg
Persokrossen 3
4346 Hafrsfjord
Bankkontonr. 3201.59.73713
Vipps: 538699 mrk. Støttefondet

Gaveabonnement

Kanskje du tenker på å gi bladet til slekt eller venner!
Da kan du gjerne skrive til oss og oppgi navn og adresse
til den/dem du ønsker å gi et årsabonnement til.
Alle nye abonnenter for 2024 får nr 5 og 6/2023.
Gironummer finner du på side 1 i bladet!

Årskontingenten

Vi nærmer oss et nytt år, 2024. Ingen av oss vet hva det nye året vil bringe oss, men godt å vite at Herren vil være med i det nye året også. Vi i redaksjonen vil først og fremst takke Herren for året som snart er omme. Takk også til dere abonnenter for forbønn, omsorg og gaver til bladet i året som snart er slutt. Vi håper dere setter pris på Bibelsk Tro og fortsatt ønsker å få det tilsendt. I dette nummer finner du en giroblankett. Den vil minne deg om at det er tid til å fornye ditt abonnement for 2024.

Medarbeidere og skribenter i dette nummeret:

Carl Fr. Wisloff [1908-2004]

Født i Drammen., Teologisk embetseksperten 1931. Dr. theol. 1958. Pres 1932-47. Rektor ved MF 1947-61. Professor i kirkehistorie 1961-75. Har skrevet mange bøker og artikler.

Dag Risdal [1934-2007]

Cand. real. Studiørsekretær i Indremisjonsselskapet. Bibelskolelærer på Fjellhaug 1969-76. Forkynner i NLM fra 1989 til han ble pensjonist.

Gunnar Holth

Født 1946 i Råde. Kristelig Gymnasium 1963-66. Oslo off. lærerskole 1966-69. Kristendom grunnfag ved NLA 1969-70. Lærer/husfar ved Fjellhaug skoler og studentheim 1970-73. Lærer. Medlem av NLMs hovedstyre 1976-82. Fritidsforkynner.

Gunnar Nilsson

Født 1949 i Nybro, Sverige. Bonde. Forkynner i forskjellige sammenhenger siden 1986. Forstander i Sydøstra Smålands Lutherska Församling.

Gutterm Raen [1942-2005]

Misjonsskolen på Fjellhaug 1962-66. Teologisk embetseksperten i 1966. Studieopphold i USA og Tyskland. Misjonær i Japan 1967-83. Underviste flere år ved seminar i Kobe. Medredaktør i Bibelsk Tro fra 1992 til sin død i 2005.

Hans Erik Nissen [1938-2016]

Cand.theol. ved Københavns Universitet 1965. Sogneprest i København 1966-70. Forstander ved Luthersk Missionsforenings Højskole, Hillerød, fra 1970-2003

Kjell Dahlene

Født 1944 i Porsgrunn. Har vært forkynner, ungdomsarbeider, områdesekretær og bysekretær. Lærer/rektor ved Fjellheim bibelskole 1984-87 og 1994-95. Nå fritidsforkynner.

Kjell Skartveit

Født 1967 i Stavanger. Lektor med hovedfag i statsvitenskap, med fagene sosialøkonomi, bedriftsøkonomi og historie i tillegg.

Underviser ved Wang Toppidrett i Stavanger.

Ludvig Hope [1871-1954]

Predikant og generalsekretær (1931-36) i Det norske-lutherske Kinamisjonsforbund som etter 2. verdenskrigen byttet navn til Norsk Lutherisk Misjonssamband. Hope regnes som en av det 20. århundrets mest sentrale kristenledere i Norge.

Olav Nergård [1903-1991]

Norsk gårdbruker og dikter.

Ole Hallesby [1879-1961]

Professor i teologi ved Menighetsfakultetet. Kjent som forkynner og forfatter av oppbygglesebøker.

Trygve Bjerkheim [1904-2001]

Cand. theol. Redaktør i "Utsyn" (NLM), forkynner, lærer og dikter.

Eivind Andersen [1905-1994]

Cand. theol. 1931. Lærer og rektor ved Fjellhaug skoler i ca 45 år.

**M
Ø
T
E
R**

Bibelsk Tro – Skjæveland

Dag	Dato	Kl.	Taler/møte
Søndag	26. Nov.	11.00	Lorents Nord-Varhaug
Søndag	03. Des.	11.00	Steinar Handeland
Onsdag	06. Des.	19.30	Bibelgruppe
Søndag	10. Des.	11.00	Eivind Gjerde. Nattverd
Søndag	17. Des.	11.00	Oddvar Dahl

Møter i januar 2024

Onsdag	03. jan.	19.30	Bibelgruppe
Søndag	07. Jan.	11.00	Eivind Ydstebø
Søndag	14. Jan.	11.00	Elias Østerhus
Søndag	21. Jan.	11.00	Arvid Bjerga
Søndag	28. Jan.	11.00	Oddvar Dahl

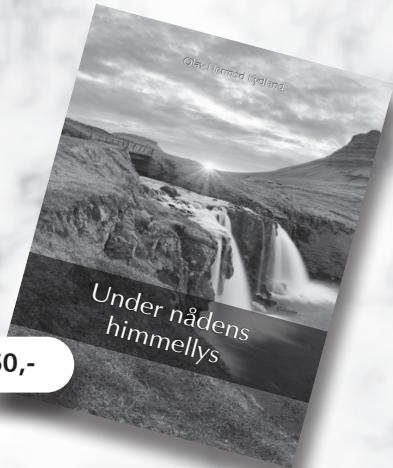
Et lite utvalg fra vårt utsalg:

Mot kveld

Undertittel: "Guds plan skal bli fullført."
Bok av Kristian Fagerli.

Kr 150,-

Olav Hermod Kydland
Under nådens
himmellys

Kr 160,-

Under nådens himmellys

Bok av Olav Hermod Kydland.

Kr 200,-

Jesu kjærlighet

CD med sang av ungdomskoret Gledeskoret fra Namsos. Utgitt på Basunen forlag.

Porto kommer i tillegg til
de ulike priser på
bøker og CD-er!

Bibelsk Tros kassettjeneste
Postboks 116, 4311 Hommersåk
E-post: olstokka@frisurf.no

Bankgironummer: 3290.07.77786

Det er enkelt å bestille via våre nettsider:

www.bibelsk-tro.no

Artikler, taler, litteratur og musikk

BRENN, DU BETLEHEMSSTJERNE!

1.

På verdi sin mørke himmel
ei strålande stjerna vart tend
Ho varsla: No er til verdi
ein frelsar send.

2.

Ho tindra i austerlandi,
og vegn dei vismenner fann,
Dei fylgde den store stjerna
som skein og brann.

3.

Ho stråla i julenatti,
ho skirt over Betlehem skein,
Og enno ho brenn over verdi,
den stjerna rein.

4.

Ja, brenn, du Betleheimsstjerne!
Strål over verdi mødd!
Skin for dei nye ætter:
Ein frelsar er fødd!

5.

Ja, brenn, du Betleheimsstjerne,
for borni i land og by!
For lyset frå dine strålar
må mørket fly!

Trygve Bjerkheim

